

B. Τὰ χαρτογράμματα νὰ γίνωνται τῇ γνώμῃ καὶ θελήσει ἀμφοτέρων τῶν μερῶν . . . ἐν παροησίᾳ τοῦ πρωτοπαπᾶ καὶ τῶν γερόντων ἐκάστου χωρίου.

Γ. Ἀφοῦ γίνονται τὰ χαρτογράμματα μὲ τῇ γνώμῃ τῶν δύο μερῶν καὶ ὑπογραφῶσι, νὰ διατηρῶνται ὡς ἱερὰ καὶ νὰ μὴν δύναται ποτὲ μήτε ὁ κατὰ καιρὸν ἀρχιερεὺς, μήτε οἱ εὐρισκόμενοι ἐπίτροποι καὶ προεστῶτες τῶν χωρίων σας νὰ τὰ ἀνατρέπωσιν . . . ἐκτός τινος κατεπειγούσης ἀνάγκης . . . καὶ ὅταν τὸ καλέσῃ ὁ καιρὸς θέλουν στεφανώνεται μὲ βίαν τὰ ἀνδρόγυνα ἐκεῖνα, ὅσα ζητήσουσιν ἐπιμόνωσ νὰ διαρρήξωσι τὰ γράμματά των».

958

1841. Συμφωνητικόν, ἀπὸ 25 Ἰουλίου, τῶν προεστῶτων ἐπαρχίας Κονί-
τσης, περὶ διοικήσεώς της,
ἐν 339, σ. 208–211.

959

1841. Codice civile degli Stati Uniti delle Isole Ionie. Corfù . . .
(εἰς 8ον),

Ἐδ. ἐν ἑλλ. μεταφράσει τὸ 1851. Ἐπίσης Ἐμπορικὸς καὶ Ποινικὸς Ὁργανισμὸς Δικαστηρίων, Πολιτικὴ καὶ Ποινικὴ Δικονομία.

Πρβλ. 132, σ. 556–651.

960

1841. Γράμμα πΚ. Ἀνθίμου Δ΄, κατὰ τῶν προικοδοσιῶν, πρὸς τοὺς ὀρθο-
δόξους τῆς μ. Νικομηδείας,
ἐν 72, σ. 17–19.

(Διαιροῦνται οἱ πολῖται εἰς 4 τάξεις, ἡ δὲ προῖξ δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνη τὰ 5000 γρόσια διὰ τὴν α΄, οὐδὲ τὰ 1000 διὰ τὴν δ΄ τάξιν).

961

1842. Βεράτιον σ. Ἀβδούλ Μετζήτ πρὸς μ. Ἡρακλείας Διονύσιον,
ἐν 98, σ. 241–248 καὶ ἐν 206, σ. 11–17.

962

1842. Συμβόλαιον βεκίλη Ζαγορίου, ἐξ 9 ἄρθρων,
ἐν 320, σ. 83–84.

«Ὅλας τὰς μερικὰς ὑποθέσεις καὶ συμπιπτούσας διαφορὰς τῶν πατριωτῶν θέλει τὰς διορίζει ἔξω εἰς τὰ χωρία νὰ θεωρῶνται ἀπὸ τοὺς προκρίτους καὶ εἰδημονεστέρους χωριανοὺς μὲ κομπρομεσαϊκὸν ἔγγραφον, κατ' ἐκλογὴν τῶν ἰδίων διαφερομένων, καὶ ὁποῖαν ἀπόφασιν κάμουν οἱ αἰρετοὶ κριταί, θέλει ἔχει τὸ κῦρος καὶ ὁ κοινὸς βεκίλης εἶναι εἰς χρέος νὰ ἐκτελῇ αὐτήν· εἰς ὅποιον δὲ χωρίον δὲν εὐρίσκονται εἰδήμονες, νὰ διορίζονται ἀπὸ ἄλλα χωρία».

